

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY ZA ZEMŘELÉ PO CELÝ LISTOPAD

Památka všech zemřelých, lidově označovaná jako „Dušičky“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očist'ování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očist'ování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše.

Plnomocné odpustky je letos možné získat po celý měsíc listopad. Tato možnost plnomocných odpustků, která obvykle platí pouze od 1. do 8. listopadu, byla letos opět prodloužena na celý měsíc z důvodu pandemie Covid-19. V České republice je tato možnost i týden před 1. listopadem, tj. letos již od 25.10 2021.

Celkově lze tedy odpustky spojené s návštěvou hřbitova letos získat kterýchkoli osm dní od 25. 10. do 30. 11. dle vlastní volby. Podmínkami jsou: **v daný den návštěva hřbitova, modlitba za zesnulé, modlitba na úmysl Svatého Otce, vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu, svaté přijímání; a v okruhu těchto dní svátost smíření.**

Odpustky spojené s návštěvou kostela, které je běžné možné získat 2. listopadu, lze letos získat kterýkoli den měsíce listopadu podle vlastní volby. Podmínkami jsou: **v daný den návštěva kostela nebo kaple, modlitba Otčenáš, modlitba Věřím, modlitba na úmysl Svatého Otce, vyloučení sebemenšího zalíbení v hříchu, svaté přijímání; a v okruhu těchto dní svátost smíření.**

Kromě toho **senioři, nemocní a všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit své bydliště** kvůli omezením spojenými s pandemií, mohou získat **odpustky na dálku.** Stačí, pokud **se v modlitbě spojí se společenstvím církve, zřeknou se jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit, jakmile to bude možné, i další podmínky** (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) a **před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie se pomodlí za zesnulé.**

Touto modlitbou mohou být např. ranní chvály nebo nešpory z breviáře za zesnulé, růženec, Korunka k Božímu milosrdenství nebo jiné modlitby za zemřelé, které se věřící obvykle modlí, četba úryvku z Evangelia, který je součástí liturgie za zesnulé, nebo vykonání skutku milosrdenství spojeného s obětováním bolesti a útrap vlastního života Bohu.

Ladislav Kubíček Církev není spolek

Církev je tajemství neboli skrytá skutečnost, která je cele proniknuta Boží přítomností. Je ustanovena Kristem, je viditelným znamením a zprostředkovává milost. „Církev je tajemné tělo Kristovo a my jsme jeho údy“, říká svátý Pavel. Nestačí tuto definici jenom znát, je nutno ji akceptovat. „A mocnosti pekel ji nepřemohou,“ slibuje Kristus, když předává klíče svátému Petrovi a ustanovuje ho prvním papežem. Proč to říká zrovna v té zakládající větě? Proč neříká, že ekonomové, politici, mohamedáni ji nepřemohou? Protože Kristus věděl od začátku, jak jeho církev bude napadána mocnostmi pekel. Kdo nechce jejich existenci uznat, nemůže pochopit ani tajemství církve. A protože církev jsme my a Kristus, tak se nedívme, že právě my máme co do činění s mocnostmi pekel. Dábel nestárne, nezanikl ve středověku. Je stejně aktivní jako dřív, je puštěný ze řetězu a provádí svou velkou ofenzívu právě proti církvi a proti Bohu.

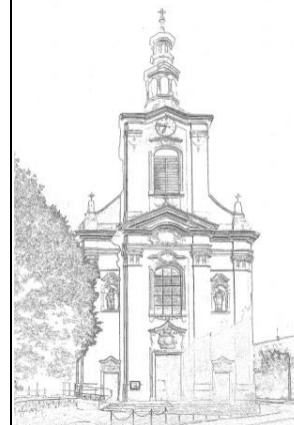
Proč mě pronásleduješ?

Šavel to myslel dobře, a když něco dělal, dělal to pořádně. Pronásledoval první křesťany. Dělal to do chvíle, než uslyšel hlas: „Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?“ A co já? Vidím v církvi mystické tělo Kristovo, v němž on je hlavou a my údy? Musí nám to být jasné až do morku kostí. Kříž byl jen začátek. Kristus byl na křížové cestě zaprášený, zkrvavený, sotva se vlekl, padal a vstával ... Mnozí v něm jistě viděli chudáka, který si myslí, že spasí svět. A stejně mylně chápou církev všichni, kteří za křížem nevidí zmrtvýchvstání. Zákonitě se jim církev musí jevit slabá, vykrvácená, někdy i umírající – jinak by nebyla tělem Kristovým. Ale ona jím je, stále provokuje farizeje a piláty, stále nese kříž dějinami, je stále vítězná a my jsme její součástí. Máme s ní být solidární, nebojí kritizovat? Když nás něco bolí, kritizováním to nevyлéčíme. Ale taky nám to nemůže být jedno. Ze zanícené paty se může nákaza rozšířit. Stejně tak v církvi.

(z knihy Na minutu s L. Kubíčkem – Přitahuji?)

Václav č. 37 (2021)

7. 11. 2021

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

32. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE kostel sv. Václava

Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
9:30	X	8:00	8:00	8:00	16:30	X

SULEJOVICE kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci v 8:00

Modlitební skupina – kostel sv. Václava, pátek v 15:30

- Farní kavárna je vždy v neděli po mši sv.
- Náboženství pro školní děti je pravidelně v úterý od 14 h.
- Plnomocné odpustky za zemřelé lze získat po celý měsíc listopad – viz rámeček
- V sobotu 13.11. 2021 v 15 hod. vás zvou do kostela sv. Martina v Mlékojedech na poutní mši svatou.

22. Bůh nezná žádné beznadějně případy II

Tajně jsem však byl naplněn obavami. Znal jsem jednu Mariinu velikou slabost: když ji něco rozruší, vrací se zase hned ke stříkačce. Jednalo takhle mnoho narkomanů a u Marie jsem to viděl už mnohokrát. Bylo mi jasné, že zvítězí-li nad tímto svým problémem jen jednou, bude vše v pořádku. Netrvalo to dlouho a Marie se do takové zkoušky skutečně dostala. Jednou pozdě večer vystoupila z autobusu na pusté ulici Manhattanu, blízko svého bývalého působiště. Ze stínu se vynořily dvě dívky. „Ahoj, Marie!“

Marie se otočila. Poznala v nich členky svého bývalého gangu. Přátelsky je pozdravila. Ve tmě za nimi rozeznala siluetu ještě nějakého chlapce. Jedna z dívek začala:

„Říká se, že jsi se dostala z heroinu a že ses dala na víru!“

„To je pravda,“ odpověděla Marie.

„Prima. Skvělé. Když už teď nemusíš utratit všechno za heroin, nevíš, co s penězi. Jestli pak bys nepůjčila svým kamarádkám jeden nebo dva dolary?“

Marie věděla, na co by ty peníze padly. Mnohokrát sedávala s těmito dívkami v zatmělé místnosti, řemen kolem paže a stříkačka plná heroinu vjížděla do žíly.

„Lituji moc,“ řekla jim, „ale nejde to – vzhledem k tomu, na co je potřebujete. Víám...“

Neviděla, odkud ta rána přišla. Dívčí pěst se jí zabořila do břicha. Uskočila stranou. Jejím prvním instinktem bylo bojovat – a Marie byla široko daleko známá svou litou bojovností. Najednou tam ale stála, ruce podél těla. Tak, jako když kdysi procházela zkouškou svého vůdcovského úřadu, snášela bití bez odporu, bez fňukání. Jaký byl ale mezi těmito dvěma situacemi rozdíl! Tentokrát se Marie modlila. Modlila se, i když jí nůž zajel do těla. Modlila se, když se ti tři skláněli nad jejím zhrouceným tělem, zmocnili se její peněženky a za smíchu utekli. Po chvíli se Marie pomalu zvedla a vydala se opuštěnou ulicí. Nějak se dostala domů, kde jí Jan pomohl svléci zakrvavené šaty. Spolu pak prohlíželi zranění. Nůž poranil tělo těsně u žeber. Rána však nebyla hluboká a nezdálo se, že by byla nebezpečná. Jan se však bál Mariina rozrušení nad touto příhodou. Co se teď asi stane? Více než častokrát byl svědkem, jak jeho žena sklouzla zpět k drogám, když ji něco rozčlívilo. Tu noc, když si omyla své zhmožděny a ovázala bodnou ránu, usnula Marie s pokojem dítěte.

Tato příhoda na mne učinila hluboký dojem. Několik dní po svém přepadení nás byla Marie ve Středisku navštívit. Ještě na ní bylo vidět podlitiny. „Trošku mne zřídili, kazatelí. Já se však jenom modlila a všechno bylo v pořádku. Duch svatý byl se mnou.“

SYNODA O SYNODALITĚ 2021–2023

Diecézní fáze: 17. 10. 2021 – 31. 1. 2022

Farní koordinátor pro ŘKF Lovosice:
MDDr. Miroslav Jan Zukerstein
723 655 040, zuckerstein.miroslav@gmail.com

Modlitba za průběh synody

*Zde jsme, před tebou, Duchu Svátý,
shromáždění ve tvém jménu.
Provázej nás Ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.
Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.
Jsmo zde s přetěžkým břemenem
svých slabostí a hříchů.
Nedopuť, abychom propadli zmatku,
nedopuť, aby nás nevědomost svedla na scesti,
nedopuť, aby předpojatost ovlivnila naše činy.
Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.
To vše žádáme od tebe,
jenž jsi při díle na každém místě a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků. Amen.*

Podíval jsem se na Lindu, která byla tou změnou překvapena právě tak, jako já.

„To je všechno, co jsme potřebovali vědět!“ řekl jsem na to. Když jsem viděl Marii naposledy, byla se svou rodinou na cestě do Puerto Rica. Jan jí stál pyšně po boku. Jejich tři malé děti se jí plaše držely za sukně; držely se matky, které mohly zase důvěřovat. Marie měla čerstvě umyté a upravené vlasy, jež se leskly v záři slunce. Měla nové boty. Celé vzezření bylo docela jiné. Ruce visely volně a půvabně podél těla. Řekla mi, že odjíždí se svou rodinou do Puerto Rica z docela zvláštního důvodu. Budou tam navštěvovat španělskou školu, která je připraví pro službu v církvi. Až studium dokončí, vrátí se do New Yorku zpět. Doufají, že pak budou pracovat s námi ve Středisku. Když jsem tam tenkrát stál a díval se, jak ta rodina mizí v dálce, musel jsem si stále opakovat slova Ježíšova: „Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“
(z knihy D. Wilkersona Dýka a kříž)

Richard Rohr

Blahoslavení, kdo pláčou

Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. (Mt 5,4)
Na exerciciích pro muže nyní hovoříme o „úkolů slz“. Velice neobyčejný druh zaměstnání pro muže! Slzy ale mají nepochybně terapeutický, léčivý význam. Což není pláč ve skutečnosti potřebný k chápání a k sebevzdání? K tomu, abychom vstoupili? Ježíš též popisuje stav těch, kdo mají nad čím plakat, kdo pocítí újmu bolesti světa. Říká, že ti, kdo se umí rmoutit a plakat, jsou ti, kdo přinášejí světu užitek a soucit. Syrští otcové Efrém a Simeon slzám rozuměli. Řečtí církevní otcové měli sklon filtrovat evangelium skrze hlavu. Syřané, podobně jako dnešní teologové feminismu, nacházejí evangelium daleko více v těle. Syrští otcové prakticky chtěli, aby slzy byli v církvi svátostí. Svátý Efrém zachází až tak daleko, že říká: „Dokud jsi neplakal, neznáš Boha.“ Jak odlišný přístup! My si myslíme, že Boha poznáváme skrz ideje! Toto je ale teologie těla: pláč, stírání slz (viz Lk 7,38), mazání těla olejem (viz Mk 14,3–9) nám umožní poznávat Boha lépe než koncepty a pravověrné formule. Ježíš se hlásí k třídě plačících: zdá se, že rozumí zapomenutým, umlčeným, odmítaným.
(meditace pro pondělí 32. týdne v mezidobí)